

4. Trešajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, izvirzot prasību, ka lēmuma pamatojumā būtu jāpaskaidro, kādā veidā katrs (negatīvs) vērtējums ir ietekmējis par katru apakškritēriju un apakšpunktu piešķirto punktu skaitu, un līdz ar to esot piemērojusi stingrāku testu attiecībā uz pienākumu norādīt pamatojumu nekā tests, kas izriet no Tiesas pastāvīgās judikatūras. Tādēļ Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atceļot apstrīdēto lēmumu Vispārējās finanšu regulas 100. panta 2. punkta, to aplūkojot kopsakarā ar LESD 296. pantu, pārkāpuma dēļ.
5. Ceturtajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piespriežot atlīdzināt zaudējumus pirmajai prasītājai pirmajā instancē, jo viens no kumulatīvajiem ES iestāžu ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumiem (t.i., pretiesiskas rīcības fakts) neesot ticis pierādīts. Pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka pat gadījumā, ja EUIPO apelācijas sūdzība tiktu apmierināta tikai attiecībā uz pirmo apelācijas sūdzības pamatu, pārsūdzētais spriedums joprojām esot atceļams, ciktāl ar to ir noteikts pienākums atlīdzināt zaudējumus, jo šādā gadījumā neesot pierādīta cēloņsakarība starp atlikušo pretiesisko rīcību (acīmredzama kļūda vērtējumā un pamatojuma nesniegšana) un apgalvoto kaitējumu. Alternatīvi, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piespriežot atlīdzināt zaudējumus iespējas zaudēšanas dēļ, jo šāds zaudējumu atlīdzināšanas pamats nevar tikt uzskatīts par dalībvalstu tiesību sistēmām raksturīgu vispārējo principu, un tādējādi esot pārkāpusi skaidri izteiktu normu LESD 340. pantā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. jūlijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd*

(Lieta C-393/16)

(2016/C 402/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Atbildētāja: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Persona, kas iestājusies lietā: Galana N.V.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽²⁾ 103. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir jāpiemēro arī tad, ja aizsargātais cilmes vietas nosaukums tiek izmantots kā tāda produkta specifikācijai neatbilstoša pārtikas produkta nosaukuma daļa, kuram ir pievienota produkta specifikācijai atbilstoša sastāvdaļa?

- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizsargāta cilmes vietas nosaukuma izmantošana tāda produkta specifikācijai neatbilstoša pārtikas produkta nosaukuma daļā, kuram ir pievienota produkta specifikācijai atbilstoša sastāvdaļa, ir cilmes vietas nosaukuma reputācijas izmantošana, ja pārtikas produkta nosaukums atbilst mērķa sabiedrības priekšstatam par nosaukumu un sastāvdaļa ir pievienota pietiekamā daudzumā, lai produktam piešķirtu būtisku īpašību?

- 3) Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta b) apakšpunkts un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aizsargāta cilmes vietas nosaukuma izmantošana otrajā prejudiciālajā jautājumā aprakstītajos apstākļos ir ļaunprātīga izmantošana, atdarināšana vai aplinku norādījums?

- 4) Vai Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.m panta 2. punkta c) apakšpunkts un Regulas (ES) Nr. 1308/2013 103. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami tikai nepareizai vai maldinošai norādei, kas ir piemērota, lai mērķa sabiedrībā radītu nepareizu iespaidu par produkta ģeogrāfisko izcelsmi?

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007 ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula); OV L 299, 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007; OV L 347., 671. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. augustā iesniedza *Oberster Gerichtshof*
(Austrija) – *Hansruedi Raimund/Michaela Aigner***

(Lieta C-425/16)

(2016/C 402/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Hansruedi Raimund

Atbildētāja: Michaela Aigner

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai drīkst noraidīt prasību par Eiropas Savienības preču zīmes pārkāpumu (Regulas [EK] 207/2009 ⁽¹⁾), kas grozīta ar Regulu [ES] 2015/2424, 96. panta a) punkts), pamatojoties uz iebildumu par ļaunprātīgi reģistrētu preču zīmi (Regulas [EK] 207/2009, kas grozīta ar Regulu [ES] 2015/2424, 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts), ja atbildētājs ir cēlis tāpat pamatotu pretprasību par Eiropas Savienības preču zīmes spēkā neesamības paziņošanu (Regulas [EK] 207/2009, kas grozīta ar Regulu [ES] 2015/2424, 99. panta 1. punkts), bet tiesa vēl nav pieņēmusi nolēmumu par šo pretprasību?
- 2) Ja atbilde ir noliedzīga, vai tiesa drīkst noraidīt prasību par pārkāpumu, pamatojoties uz iebildumu par ļaunprātīgi reģistrētu preču zīmi, ja tā vismaz vienlaikus apmierina pretprasību par spēkā neesamības paziņošanu, vai arī nolēmuma pieņemšana attiecībā uz prasību par pārkāpumu tai katrā ziņā jāatliek līdz brīdim, kad galīgi stājas spēkā nolēmums par pretprasību?

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 2. augustā iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León* (Spānija) – *Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) un Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marques*

(Lieta C-431/16)

(2016/C 402/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León